

Leprások világnapja 2011. január 30.

A Lepramisszió központi rendezvényét a leprások világnapján 4 órakor a Budapest VII., Wesselényi u. 53. szám alatti baptista templomban tartja. Igét hirdet Szabó Gábor őrbottyáni református lelkész. Énekel Szilvia Lídia evangélikus énekművész. A képes előadást e sorok írója tartja. Szeretettel várjuk támogatóinkat és az érdeklődőket!

A legnyomorultabbak. Leprások. Ők nem tehetnek róla. Mi tehetünk értük! Segíts te is!

Nem véletlenül hozott az ENSZ 1954-ben határozatot arról, hogy a Mahatma Gandhi halálának napjához (január 30.) legközelebb eső vasárnap legyen a „leprások világnapja”. Gandhi bátorsága és nagysága abban is meglátszott, hogy hazájában, Indiában, a vezetők közül ő akart a történelem során először tenni is valamit a leprabeteg milliókért.

Sajnos ez a több évezredes betegség és a vele járó nyomorúság azóta sem a múlté! Ma is minden 2. percen derül ki valakiről a világon,

hogy leprás. Közülük minden 5. egy gyermek!

Rajtuk és a leprabetegség okának (szegénység), valamint következményének (kirekesztés, megbélyegzés) felszámolásában igyekeznek segíteni a magyar Lepramisszió mint a Nemzetközi Lepramisszió tagszervezete. Hálásak vagyunk Istennek azokért, akik imádsággal, adománnyal fejezik ki szeretetüket a legnyomorultabbak iránt. Köszönjük a kapott támogatásokat, és buzdítunk minél többeket is erre!

Miért kell a tőlünk nagyon távol élő, ismeretlen leprabetegeken segíteni?

Azért, mert ők is Isten teremtményei. De azért is, mert ők magukon nem tudnak segíteni. Legfőképpen pedig azért, mert Jézus is ezt tette. Soha nem mérlegelte, hogy ki az, aki előtte áll és segítségért kiált. Nem csinált „elvi” kérdést belőle. Jézus megszánta az idegent, meggyógyította a leprást, mert őket is szerette! – De segítenünk kell rajtuk azért is, mert testi gyógyításukon keresztül az evangéliummal találkozhatnak a keresztyének segítségével által!

(folytatás a következő oldalon)

Kárpátaljai beszámoló

Egyházunk évtizedek óta nyújt rendszeres anyagi és lelki segítséget Kárpátalján élő testvéreinknek és az ott szolgáló gyülekezeti munkásoknak. Úgy beszéltük meg Papp János testvérrel, az MBE missziói igazgatójával, aki évek óta látogatja a határon túl élő közösségeket is, hogy mielőbb elkészüljön a 2011-es Áhítat és a Múlt, jelen, jövő baptista naptár, még „nyomdamelegen” kivisszük azokat

testvéreinkhez, akik oly nagy becsben tartják ezeket a kiadványokat.

Az utazás napján hóesésben indultunk, és bár a határon álló hosszú kocsisorból még pontosan érkezhettünk volna, de a határ túloldalán nem kotorták el a havat, így kicsit várniuk kellett ránk a beregszászi találkozón részt vevő gyülekezetvezetőknek, pásztoroknak.

(folytatás a 31. oldalon)

Tudod, hogy intézd bölcsen életed? Légy víg! – ha nem megy, légy elégedett!
(Goethe)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...örömmel látom a köztetek uralkodó szép rendet és Krisztusba vetett hitek szilárdságát. Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljétek is őbenne! Gyökerezetek meg és épüljétek fel őbenne, erősödjétek meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb! (Kol 2,5–7)

A HÉT GONDOLATA

Krisztus a hitünk egyetlen és szilárd alapja. Olyan világban élünk, amely egyre inkább tagadja az abszolút igazság létezését. Az apostol úgy mutatja be Krisztust, mint aki tökéletes és elégséges az üdvösséghez. Benne van az istenség egész teljessége, ő mindennek az Ura, és ő az egyetlen Megváltó, aki eltörölte az ellenünk szóló adósságot. Ilyen csodálatos Istenünk van, aki megérdemli, hogy teljes szívvel ragaszkodjunk hozzá, és szolgáljunk neki. (Füstös Gyula – Hajdúböszörmény)

A HÉT GYAKORLATA

Hogyan tudod megerősíteni Krisztusba vetett hitedet? Hogyan teheted gyakorlattá ezt a hitet? Hogyan változtathatod meg ezáltal mindennapjaidat?

A HÉT IMÁJA

Uram, te vagy mindenem, segíts apró dolgaimban is így látni téged!

Kirchentag 2011

Június 1–5-ig a 33. Német Protestáns Egyházi Napok 2011. Drezdában kerülnek megrendezésre.

Amennyiben gyülekezeti csoportok vagy egyéni résztvevők szeretnénk Drezdába utazni, kérjük, január 30-ig jelentkezzenek lehetőleg e-mailben a kulugy@lutheran.hu címen a név, cím, telefonszám, e-mail cím és a kiutazók számának megadásával!

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 11-12.** (péntek-szombat) között tartják a **második baptista méhésztalálkozót** a kiskőrösi baptista imaházban (Kálvin u. 6.). A program péntek este 6 órakor kezdődik. *Lovas Géza* solti méhész előadása a különböző keretméreteken gyűjtött tapasztalatokról szól. Szombaton 9 órakor *dr. Hegedűs Dénes* előadása a mostani idők sajátosságairól, méhészeti tapasztalatairól szól. Ha szeretnéd bemutatni valamilyen termékedet, kérjük, előre jelezd, igyekszünk lehetőséget biztosítani. A részvételi díj 1000 Ft a hétvégére, mely magában foglalja a szombati étkezési ebédet. Ha szeretnél kísérő (nem résztvevő) családtagodnak csak ebédet rendelni, annak 700 Ft az önköltsége. Az előzetes jelentkezés mindenképpen szükséges *Hajas Eleménnél* (20/886-0220, hajelcsi@yahoo.com) január 31-ig. Mindenképpen tündes fel az esetleges pluszbedígenyt, illetve hogy hány napra érkezel! Ha már tudod, ki lesz a szállásadód, azt is hozd tudomásunkra! Add tovább a jó hírt! Várunk szeretettel a helyi méhészekkel együtt! (*Boros Dávid lelkipásztor*)

♦ **Február 20-án**, vasárnap délután 4 órakor **BVSZ-vasárnapot tartunk Pestimré**n (Sportkastély, 18. kerület, Kisfaludy u. 33/b). Az alkalomra nagy szeretettel hívjuk az énekes testvéreket az összevont kórusba, melyet *Gellén Christa* testvérnő fog össze. Igét hirdet *dr. Almási Mihály* A baptista életvitel mint társadalmi érték-hordozó címmel. Az együttléten két baptista példaképdíjas is felszólal: *Lakatos György* (fagottművész, példaképdíj 2005) és *Huszár Géza* (példaképdíj 2008). A Jó Pásztor fúvószenekar mellett még biznyságtévők szolgálnak. Ezen az alkalmon kerülnek bemutatásra az „Adj ingyen örömet!” fesztivál pályázatának díjazott alkotásai és díjazottjai, valamint a városrész fiatal tehetségei. Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezeteket, hogy átéljük a testvéri együttlét szívét melengető örömét, és hogy minél több lelki élményt és segítséget kapjanak azok az ismerőseink és barátaink is, akiket elhívunk erre az alkalomra.

Leprások világnapja – folytatás a címloldalról

*A legnyomorultabbak.
Leprások.
Ők nem tehetnek róla.
Mi tehetünk értük!
Segíts Te is!*

**LEPRÁSOK
VILÁGNAPJA**
2011. január 30.
vasárnap 16 óra,
Budapest VII., Wesselényi utcai
Baptista Templom
(Wesselényi u. 53. – Hársfa u. sarok,
a körüttől néhány percre)

1151 Budapest, Ágost u. 3.
06 30 638 4736 • risko.martona@baptista.hu
Adószám: 18318471-1-4-2

2010 év végére minden vállalkunkat időben teljesíteni tudtuk a leprakórházak felé. Közös lehet az örömünk azért, hogy kínai, kongói és indiai projekteink így megvalósulhattak! Köszönjük támogatóinknak!

Idén folytatni szeretnénk a xishuangbannai (Kína) leprafalu szerencsétlen lakóinak gondozását. Indiában négy leprakórházban vállaltunk segítséget: Dayapuramban lelkigondozók alkalmazásának költségeihez járulunk hozzá. Rendkívül fontos ez,

mivel a leprabetegeknek súlyos belső problémákkal, lelki válsággal, kitaszítottsággal, a család elfordulásával is meg kell küzdeniük. El sem tudjuk képzelni, milyen lelki mélységet él át az az édesanya, akit leprabetege miatt elkerget a családjá! Vagy az a gyermek, akinek saját szülei adják ki útját a betegsége miatt! Szakszerű lelki segítség kell ahhoz, hogy reményt kapjon az életük! A lelkigondozók a legáldottabb eszközök abban, hogy az evangélium a szívekig érjen! – Mirajban, Salurban az általános lepragyógyítás finanszírozására, Vadathorasalurban pedig egy röntgenkészülék beszerzésére, illetve rehabilitációra tettünk ígéretet. Mindezek megvalósításához kérjük és várjuk Testvéreink segítségét.

Január 30-án a világ mintegy 100 országában tartanak ünnepeket, felhívásokat, kampányokat a leprások világnapja alkalmából. Imádságos kézzé kulcsolódhat össze szeretetünk és áldozatunk a föld körül leprabeteg embertársaink életében. Gyülekezeteinket, Testvéreinket kérjük, hogy ne feledkezzenek meg Krisztus kicsinyeiről, a mai Lázárokról!

Riskóné Fazekas Márta
igazgató

Cipősdoboz-akció Pestszentimré

2010. december 20-án a pestszentimrei baptista imaházban ajándékatadó ünnepséget tartottunk. Heten át gyűlték a cipősdobozba csomagolt ajándékok, amelyeket gyülekezetünk tagjai és Imrén élő embertársaink – még óvodások is – fel-

ajánlottak másoknak. A munkában a baptista gyülekezet tagjai és az Egyesített Szociális Központ Családsegítő Szolgálat munkatársai közreműködésével folyt az előkészület. Az ünnepi rendezvényen a gyülekezet bábosait *dr. Hégelyné Sári Bernadett* vezette, *Gödölle Márton* plébános, *Dohonyi Béláné* (az Egyesített Szociális Központ igazgató asszonya) és *Háló Gyula* lelkipásztor szólott a jelen lévő családokhoz. A gyülekezet fiataljai pedig megénekeltek a jelenlévőket. Köszönjük *Hégely Ferencné* cipősdobozos tapasztalatait, amelyek segítségünkre voltak. Jó volt látni a sok-sok boldog arcot, a szeretetteljes családokat. Megérte a szolgálatot.

hgy

Kárpátaljai beszámoló – (folytatás a címloldalról)

Papp János testvér a Magyarországról hozott testvéri köszöntés átadása után Isten igéjével biztatta az összegyűlt vezetőket, majd tájékozódunk a helyi gyülekezetek örömeiről és bánatairól. Ezt követően *Nehra Bálint* lelképásztor, a kárpátaljai magyar baptisták vezetője fogalmazta meg gondolatait. Megbeszéljük az elmúlt év tapasztalatait, és előretekintettünk a következő év feladatai felé. Az imaközösség, majd a hozott irodalom és egyéb segítség célba juttatása után a beregi erdő magaslatai felé fordultunk. Itt található egy az erdélyi Hargitán fellelhetőhöz nagyon hasonló tábor. A hasonlóság több ponton is helytálló, hiszen építtetője is ugyanaz a testvér volt, aki az erdélyi baptisták „Tahiját” felépítette. A tábor jelenlegi igazgatója az utóbbi időben sok nehézséget megélt Koinonia Alapítvány igazgatója is egyben. *Simon Sándor* hűséggel és pontosan végzi szolgálatát, ami mindannyiszor Isten iránti hála indít minket.

Ezt követően Beregújfalú irányába indultunk tovább. Itt már egy emberöltő óta szolgál hűségesen *Molnár Ede* testvér. Vasárnaponként hó vagy szél, érdeklődés vagy annak hiánya sohasem befolyásolta állhatatos szolgálatát. Otthona évtizedek óta éppúgy nyitva a bibliatanulmányozás iránt nyitott emberek számára, mint a kigyósi imaház ajtaja, ahol ő a lelképásztor. Sok lelkes ember jött már érrefelé, akikre ma már nem is emlékeznek, de az ő hűsége még életében az egyháztörténelem részévé vált. Aki csak a vendége volt már, tanúsíthatja mindezt. Mostani látogatásunkkor a nála elköltött késői ebéd után különös meghívást kaptunk a helyi óvodába.

Fél évtizeddel ezelőtt a beregújfalusi óvoda igen nehéz helyzetbe került. A Baptista Szeretetszolgálaton keresztül mi is igyekeztünk segíteni, hogy ide a magyar nyelvterület utolsó településére jusson annyi segítség, hogy emberhez méltó körülmények közé járhas-

sanak óvodába a gyerekek. A segítség megérkezett, de az Ukrajnában zajló választások hátráltatták a program elindítását. Évek múlva mégis csak felépült az új óvoda, többek között a baptisták már említett támogatásával. Ezt szerették volna most megköszönni, és megmutatni, hogy a küldött segítség jó helyre került. Örömmel jártuk végig az új óvodát, és Isten iránti hálaival gondoltunk azokra, akik az adományt küldték, és azokra is, akik hűségesen használták fel, a küldött célnak megfelelően.

Innen Kisdobronya vettük az irányt. Eredetileg *Nagy-Kasza Dániel* és családját szerettük volna Zápszonyban meglátogatni, de vele csak munka közben találkozhattunk a már megnevezett faluban. Ezen a keddi délutánon a *Kántor Erzsébet* néni otthonában évek óta rendszeresen összejövő házicsoportban hirdette az ígét *Nagy-Kasza Dániel* testvér, aki több településen szolgál eredményesen. Mindeközben szolgálati helyén is megtérések történnek, és őszinte testvéri kapcsolatok által fejlődik a zápszonyi gyülekezet is. Jó volt vele közösen szolgálni, és nagyszerű volt, hogy itt, a zsúfolásig megtelt szobában együtt tanulmányozhattuk Isten igéjét. Nagy örömmel fogadtak bennünket, a Magyarországról váratlanul betoppant vendégeket.

A hajnalban indult és éjjel végződött nap budapesti mérlege erősen pozitív lett. Ismét megélhettük azt az ígét, hogy „aki más felüdít, maga is felüdülni fog”.

V. A.

Látogatás a beregújfalui óvodában.
A képen az óvoda vezető asszonya és Molnár Ede testvér látható Papp János missziói igazgatóval együtt

A jótékonykodás nem egyenlő a szeretettel

Hajlamosak vagyunk összetéveszteni a jótékonykodást a felebaráti szeretettel, holott a kettő, bár nem ellentétes, nem is azonos cselekedet. A jótékonykodás lényegesen felületesebb megnyilatkozásunk, s személyiségünket távolról sem érinti oly alapvetően, mint a felebaráti szeretet. A jótékonykodás némileg a tüneti kezelésre emlékeztet; a felebaráti szeretet mindig gyökeres: alapjaiban érinti azt, aki így cselekszik, s azt is, akit így szeretnek. A jótékonykodás átváltható és átváltható; jól működő társadalomban érvényét is vesztheti az egyén számára, s átváltozhat tapintattá és figyelmességgé. A jótékonykodás formája messzeemenően elhalványulhat, vagy akár el is tűnhet életünkben, ha a külső körülmények úgy alakulnak. A felebaráti szeretet soha. A jótékonykodás és a felebaráti szeretet egybemosása súlyos veszélyt is rejt: egész keresztény korszakokat szokatathat le – csereárúként kezelve – a tulajdonképp egyedül fontosról, a felebaráti szeretetről. A kizárólagos jótékonykodás légkörében viszont az emberi összetartozás mélyebb tudata, s az emberi kapcsolatok menthetetlenül elsorvadnak és kihűlnek. A felebaráti szeretet szerepe közöttünk ugyanis nemcsak a cselekedet, a megsegítés egymaga, hanem ami ennél talán még fontosabb: magának az emberi kapcsolatoknak élesztése, elmélyítése, táplálása.

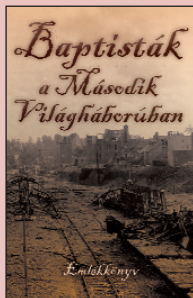
A felebaráti szeretet: ember és ember viszonyának legelőbb formája. Egyetlen kiút önmagamból, és bejárat a másik emberbe, semmivel sem pótolható személyes ügyünk.

A felebaráti szeretetet mindig jellemzi a szabadság isteni megtapasztalása. Jutalom várásának se lehet benne helye. Az igazi felebaráti szeretetnek saját magam, a másik ember, maga Isten ott helyben a rögtöni jutalma. A valódi felebaráti szeretet a gyermeki ártatlanság állapotába helyez vissza. Hozzá arányítva a jótékonykodás a nagy evangéliumi erénynek csak felszíne, s míg e felszín akár el is tűnhet, a mélysége egyre sürgetőbb és nélkülözhetetlenebb.

(Részlet Pilinszky Jánosnak az Új Ember 1965. február 14. számában megjelent írásából)

Mementó: Világháború

Életrajzi vázlat
Frittmann Péterről

A következő sorokban olyan életút tárul elénk, amelyhez számos hasonló megjelent a Baptista Levéltár által nemrégiben kiadott Baptisták a második világhá-

borúban című könyvben. A könyv megvásárolható a Baptista Könyvesboltban (Budapest 1068, Benczúr u. 31.) 2000 Ft-os áron.

Frittmann Péter 1920-ban Soltvadkerten született népes hívő család (baptista) tagjaként. A korai halál három gyermekéletet követelt. A felnövekvő hét között Péter a negyedik. Az élet megpróbáltatásait tekintve viszont úgy tűnik, hogy az első hely jutott számára.

A világháború szörnyű hagyatéka, a szűkre szabott lehetőségek, amelyeket tovább mélyített a 30-as évek gazdasági válsága – az ő gyermekéveit sem hagyta érintetlenül. Édesanyánk korai halála (1931) pedig kifejezhetetlen veszteséget okozott az akkor tizenegy éves Péter számára is. Rövidesen kijutott neki, hogy erejét, lehetőségeit, otthoni körülmények között és szélesebb körben egyaránt, kenyérkeresőként kamatoztassa. Nagy szükség volt erre azért is, mert háromévi özvegyesség után édesapánk házasságot kötött egy négygyermekes özvegyvel, *Mészáros Sándornéval*, aki újabb két jövevényvel ajándékozta meg a családot – így tizenhárman voltunk. – Ha megjelenhetne közöttünk *Mészáros Sándor*, korán elhunyt mátészalkai lelkipásztor, a leírtak alapján bizonyára felismerné gyermekéveit (a számára is próbateljes gyermekéveket).

Visszatérve Péterhez – néhány év, és sorkatonai szolgálatra hívják 1941-ben. Sok jót nem várhat a jövőtől, hiszen a 2. világháború vészharangja – mint tudjuk – 1939-ben megkondul. Nem is késlekednek az illetékesek, a kiképzés után frontszolgálatra irányítják.

(folytatás a következő oldalon)

Talentumokkal teljesen

Életcéljaink újra és újra történő megfogalmazása az életünk fordulópontjain, valamint gyermekeink, fiataljaink útkereséssel, pályaválasztással kapcsolatos bizonytalanságai mindig felszínre hozzák azt a fontos és megkerülhetetlen kérdést, hogy mi az a személyes és ránk bízott feladat, melynek eleget kell tennünk földi életünk során. Ennek megválaszolásához igen fontos útmutatót nyújt a talentumokról szóló példázat (Mt 25,14–30), mely nagyon egyértelművé teszi, hogy életünk egyik legfontosabb feladata a ránk bízott értékek, ajándékok sokasítása, továbbadása. A történet szerint mind-egyik szolga kapott talentumot, még ha csak egyet is, amellyel az ura érkezőkor el kellett számolnia, bemutatva a felhasználás eredményességét. Mit üzen ez a példázat számunkra, és hogyan tudjuk a talentumok, tehetségek kibontakoztatásával kapcsolatos mai ismereteinket képességeink és ajándékaink sokasításában felhasználni?

Mi talentum?

A mai szóhasználatunkban a „talentum” kifejezés az eredeti jelentés (ókori pénzegység) elvontabb, általánosabb értelmében kivételes képességű embert, tehetséget jelöl. A talentumok megfelelő felhasználása tehát ez alapján elsősorban képességeink, tehetségünk kibontakoztatását jelenti. Mielőtt bárki azt állítaná magáról, hogy ő nem tehetséges különösebben semmiben, fontos kiemelni, hogy a krisztusi példázat és a mai, 20–21. századi tehetségdefiníciók is egyetértenek abban, hogy mindenki tehetséges valamiben. Vannak ugyan eltérések abban a tekintetben, hogy kinek hány „talentum” jutott, de azok felelős kibontakoztatásában nincs különbség! Az újabb tehetségelméletek egyetértenek abban, hogy a tehetséget egy spektrum mentén kell elképzelni, azaz nem egy elkülönült kategóriát jelöl a „tehetséges” és a „nem tehetséges” ember, hanem egy kontinuum mentén értelmezhető a képességek erőssége. Ugyanezt fogalmazza meg egy másik megközelítésben az úgynevezett piramismodell, mely a piramis alakjához hasonlítja a képességeket és az azokkal rendelkező emberek számát. A piramis széles alapja jelenti azt a nagyobb ember tömeget, akik mind tehetségesek valamiben, de kevésbé kiemel-

kedőek, felfelé haladva a piramis csúcsa irányába az egyre nagyobb és kivételesebb képességekkel bíró emberek jelennek meg, igaz, az ő számuk minél feljebb haladunk, egyre kevesebb. *Böjte Csaba* ferences rendi szerzetes is a mindenki által birtokolt talentumokra utal, mikor egy előadásában így fogalmaz: „Isten nem teremt selejtet!” Azaz mindenki rejlenek jó és hasznos képességek, melyeket érdemes kibontakoztatni.

Ki miben tehetséges?

Azt mondhatjuk tehát, hogy mindenki tehetséges valamiben. De miben? Mielőtt megint csak a jól ismert tudományos, művészeti, esetleg a sport területén megjelenő kiemelkedő képességekre gondolnánk, érdemes egyéb területeken is körülnézni. A tehetségdefiníciók már évtizedek óta hangsúlyozzák, hogy számos olyan képességdimenzió van, ami egyáltalán nem kötődik a formális, iskolai oktatáshoz, az ott megjelenő tantárgyi felosztáshoz, holott azokon a területeken is beszélhetünk tehetségről. Ilyen például a *H. Gardner*-féle „többszörös intelligencia”-elmélet két eleme, az interperszonális, vagyis a személyek közötti, és az intraperszonális, vagyis személyen belüli intelligencia. Az első a jó kapcsolatteremtő képességre, empátiára, szociális készségekre utal, míg a második belső világunk megélésének, érzelmeink feldolgozásának, érzelmi intelligenciánknak a megfelelő szintjére. Ugyanígy beszélhetünk kiemelkedően kreatív, produktív gondolkodásról vagy vezetői képességekről. De olyan speciális területeken is megjelenhetnek a kiemelkedő, átlag feletti képességek, mint a gasztronómia (vagy nevezzük egyszerűen főzésnek), vagy szervezési készség. *Csermely Péter* biokémikus professzor, a tehetséggondozás elkötelezettje azt írja blogjában (<http://csermelyblog.tehetsegpont.hu/>), hogy a mai, túlcselekvéses korunkban a „nem cselekvés” is lehet kivételes. „Egy eszeveszetteen rohanó korban a meditáció, az átgondoltság is különleges. Egy felszínes korban a mélység különleges. Egy lélektelen korban a lélek és a lélekkel való közösségkeresés különleges. Egy kevés mértékkel és normalitással bíró korban a józan-ság és a normalitás is különleges.”

Tehetségünk gondozása

Ha már tudjuk, hogy tehetségesek vagyunk, és azt is sejtjük, hogy milyen területen vagyunk kiemelkedő képességűek, akkor hozzá kell látnunk annak kibontakoztatásához. De hogyan? Ha már egyszer megfelelő adottságaink vannak, akkor ez nem fog egyszerűen, magától utat törni? A válasz sajnos: nem. A tehetséggondozás alapelvei nagyon erőteljesen hangsúlyozzák, hogy az Istentől kapott képességek, adottságok mellett egy másik összetevő, a motiváció, a feladat iránti elkötelezettség, azaz a kitartás, a szorgalom és a gyakorlás is alapvetően szükséges a kibontakozáshoz. Egy közismert énekünk is ezt fejezi ki: „Azt hirdeti a nap, a hold, a csillag, felhő, virág, szivárvány és pacsirtadal, hogy emberé a küzdelem, a munka, Istené az áldás.” A talentumokról szóló példázat nagyszerűen rámutat, hogy az az ember hajlamos inkább elásni a rábízott kincset, aki a legkevesebbet kapta. Az egy talentummal rendelkező talán a többiekhez hasonlítva magát arra gondol, hogy ő úgysem tud olyan eredményeket elérni, mint a többet kapó társai, ezért meg sem próbálkozik értékei sokasításával. Pedig az egy talentum is mekkora értéket jelent! Különös felelősségünk van tehát az egy talentummal rendelkezők biztatásában, bátorításában, feladatuk, küldetésük tudatosításában. Egy nemrégiben megjelent, tehetségekről szóló könyv (*M. Gladwell: Kivételesek*) szerzője azt írja, hogy átlagosan 10 000 óra (!) gyakorlás szükséges egy képesség maradéktalan és tökéletes kibontakoztatásához. Ez napi nyolcórás „munkaidővel” számolva öt évet jelent! Egy jó testfelépítésű fiatalból lehet edzés nélkül olimpiai bajnok úszó? Egy jó zenei

érzékű gyerekből lehet gyakorlás nélkül hegedűművész? Egy olvasni szerető, elmélyedésre hajlamos tanulóól lehet több száz könyv elolvasása nélkül irodalomtudós? Természetesen nem. De a feladat ne retentsen meg bennünket! Hogy megint Bőjte Csaba szerzetest idézzem: Krisztus is 30 évig készült a hároméves szolgálatára! Nem szabad megfutamodnunk a feladataink elől, még ha gyakran túl nehéznek is tűnnek. Az Úr támogató szeretete, biztatása pedig végigkísér ezen az úton: „*Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Meg erősítlek, sőt meg is segítek, sőt győzelmes jobbjommal támogatlak.*” (Ézs 41,10)

A bátorítás szüksége

A feladatokban való kitartást mi, emberek mint a környezet, a társas közeg tagjai is támogathatjuk. A sikerélmények biztosítása, az erőfeszítések elismerése, a bátorítás, az építő, szeretetteljes kritika növeli az önbizalmat, és segíti a helyes és működőképes utak megtalálását. Mózes mellett ott állt Áron, és a kritikus pillanatokban támogatta. Mária mellett ott volt a férje, József, akinek alázata, a párjáért hozott áldozata segítette az isteni terv megvalósulását. Tudnunk kell a saját képességeinkért történő feladatvállalás mellett a másik ember kibontakozásáért is erőfeszítéseket tenni. Vagy valakinek éppen ez a „tehetsége”? A bátorítás, a háttérrel, a támogató imádság?

A talentumaink fele már nálunk van. A másik felét még meg kell szerezni, hogy visszatérő Urunk elégedett legyen a teljesítményünkkel. Vajon eleget munkálkodunk-e ennek érdekében?

Dr. Péter-Szarka Szilvia

Levél egy farizeusnak

Kedves Farizeus Barátom!

Sajnos egy régi elszámolást kell benyújtanom neked. Hát íme: a földön 5 052 216 595 ember él, ebből 1 212 531 983 ateista, marad tehát 3 839 684 612. Ezekből azonban 899 294 554 muzulmán, 656 788 157 hindu, 404 177 328 buddhista. Így csak 1 879 424 573 jöhet számításba mint keresztyén. Sajnos, ezek közül 751 769 829 babonás, így már csak 1 127 654 744 marad. Ám ezek közül 214 254 401 valamelyik szektának a tagja. A maradék 913 400 343 magát

ugyan keresztyénnek hívja, de közülük mégis 858 596 322 nem rendelkezik helyes büntudattal. Még mindig 54 804 021 marad, ám közülük 54 606 727 csak szimpatizáns. Az aktív 197 294 keresztyén közül nem a Biblia szerint él 189 403. Így már csak 7891 keresztyén marad, akik közül mégis 7889 túl felszínes. Végül tehát csak 2 igaz keresztyén marad: Te meg én, és miután elolvastam Lukács 18. fejezetét, kezdek lassan benned is kételkedni.

Egy kortársad

(folytatás az előző oldalról)

A Don-kanyari szörnyű élmények leírhatatlanok. Lóerővel vontatni az ágyút a csaknem áthatolhatatlan hóban, dermesztő hidegben. Sovány koszon, nyűtt ruhában (amely egyébként sem téli öltözet a helyi viszonyokhoz képest), mit sem érő lábbeliben róni az utat reményvesztetten – mindez csak silány vázlata a valóságnak. Ilyen kiúttalanságban emlékezhetett Péter a két nagybácsinkra, akik az 1. világháború áldozatai lettek. Hogy megremegett-e, amikor arra gondolt, hogy egyikükkel névazonos is, már titok marad.

Még tartott a háború, amikor Pétert a nyíregyházi kórházba szállították (1943), hogy fagyott lábujjait gyógyítsák a lehetőségekhez képest.

Amint ismert, a háború utáni évek sem hoztak semmi jót. Legálábbis nem azok számára, akik becsülettel helytálltak. Péter a biztonságosabb élet reményében feleségével és tizenkét éves kisfiával disszidált az '56-os forradalom leverése után.

Az osztrák lágerből nem kevés bizonytalanság után Ausztráliába terelte őket a sors, hogy ott alakítsák ki új otthonukat.

Néhány esztendő, és fájdalmas megpróbáltatást kellett átélniük a szülőknek: szeretett gyermekük eltűnt. Kezdődött azzal, hogy fiuk, élve a nagykorúság lehetőségével, önállósította magát. Egy rövid ideig tartott a kapcsolat levél által, aztán „ismeretlen”-t jelzett a posta. Hiába minden érdeklődés, keresés, a fiú holléte továbbra is homályban maradt.

A bizonytalanság nagyon megrendítette a szülőket. Péter egészsége fokozatosan romlott. Idegállapota, érzelmi világa válságos irányt vett. Nem segített már az sem, hogy két és fél év után jelentkezett az eltűnt gyermek, akiről már lemondtak a szülők. Péter tolókosiba került. Vágya, hogy egyszer még találkozik testvéreivel, esetleg megláthatja a szülőföldet, beteljesületlen álmom maradt. Bár honvágygal küszködve, testi-lelki sérüléseitől gyötörtén révedezett a múltba, a jövőt hittel ragadta meg. Ennek a vigaszával békéltén távozott a földi létből 1975-ben, 55 évesen.

Az életrajzi sorokat közli öccse,
Frittmann László

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Isten útjai

Az élet különös találkozás sorozata, vallják sokan, ahogyan azt is, hogy véletlenek nincsenek, így ezeknek a találkozásnak oka van, még ha az összefüggéseket

nem is látjuk mindig tisztán. Aki azonban felfedezik a titkot, megismerhetnek egy másik világot. *Rózsa Sándor* első kötetének gerincét a véletlen, ám nagyon is fontos, gyakran sorsdöntő találkozások alkotják. A színes, izgalmas történetek néha különállóak, időnként összefonódnak, de közös bennük a segítségnyújtás, a másik ember iránt érzett önzetlen szeretet motívuma, amelyeket a kötet sajátosan bensőséges hangulatot árasztva közvetít az olvasó felé.

novum pro Kiadó, 2010

Molnár Róbert vallomása

Megtértem Jézushoz, aki átformálta az életemet. Azóta vallom azt is: minden hívő embernek tanítvánná kell válnia, amely több, mint a megtérés. Taníthatónak, formálhatónak kell maradni az utolsó leheletig. A hívő ember élete ugyanis üzenet a környezete, a társadalom felé.

Ha a szívünkben is megtért keresztyének a helyükön állnának, az isteni igazság világítana. Most nincs a lámpatartón a lámpás, pedig Magyarországon is van keresztyén társadalom. Csak ma még saját gyülekezeteikben élnek meg a hitüket, amivel alapvetően nincs baj, de azt hiszem, Isten ennél többet akar tőlünk.

(Részlet Illyés Szabolcs Molnár Róberttel, *Küebekháza polgármesterével készült interjújából, forrás: minden-napi.hu*)

Mágia

Bár napjainkban mind gyakrabban hallunk a mágiáról, és széles körben törekednek népszerűsíteni, feltétlenül tudnunk kell, hogy az evangéliumi ihletésű élő hitben mágiának helye nincs. A napkeleti bölcseket a görög Újszövetség „magosz”-nak írja, de csak másodlagos értelemben érti „varázslónak”, elsődleges értelemben Jézus Krisztust három keleti bölcs köszöntötte, és semmilyen varázslatot nem csinált (Mt 2,1). Fülöp evangélista és Pál apostol találkozott egy-egy „magosz”-szal, Simonnal (ApCsel 8,9) és Barjézussal (ApCsel 13,6), de elhátarolódtak a mesterkedéseiktől.

A mágia vallástörténelmi jelenségként sehol nem található az élő hit, nincs benne szellemi értelemben vett pozitívum. Az európaiak sokáig a tudatlanságot okolták a mágiáért. Szinte a múlt század derekáig valóban védettnek mondhattuk magunkat az ártalmi ellen. Szégyenünkre a XXI. század műveltebb köreiből még több talán a rossz szándékú kóklerkedés, mint bárhol ezen a világon, ahol az evangéliumi ígértetés visszaszorítja a mágiát. Amerikában, Európában és hazánkban is a hatóságok életellenes cselekedetekkel találkoztak az úgynevezett „Sátán Gyülekezete” körében, amit az egykori ateizmus a valóságosság paródiájaként, bizonyos „polgárpukkasztó” jelenségként aposztrofált hosszú ideig.

A pogány világ mágiája függ személyektől, tárgyaktól, csillagoktól, szerencsés vagy szerencsétlen napoktól. Ide sorolható a halottlítás, jóslás, szellemidézés. A mágia ismer tabukat, rontást, mágikus köröket, számszimbolikát, mágikus szavakat, energiaátvitelt és számtalan más – tétélesen fel sem sorolható – üzelmet. A kisgyermek színtén szenvedhetnek a mágiától, például a gyakran síró baba fürdetése szenes vízzel „szemverés” ellen. Az úgynevezett „második világ” lakossága gyógyítónak tartja a mágust („fehér mágia”). A fekete mágia átkai szinte minden percben hallhatók. Szomjazók, éhezők az ital egy részének kiöntésével a sivatagi homokra, vagy az étel egy részének „kihelyezésével” igyekeznek Isten iránti hálájukat balgán kifejezni. Vannak, akik állítják, hogy a mágus élő embert „hozott” haza, vagy érezte meg vele a leg-sürgősebb tennivalót, a hazatérést.

Olykor felismerhetjük a „ráolvasást” névleg az Úr Istenhez könyörgő, őt cselekedetre kényszerítő imád-

ságokban. Jellemző, hogy ilyenkor egy kifejezést soha nem használnak: „Legyen meg a te akaratod!” Annál gyakrabban: „Jézus nevében kérünk: Add meg!” A mágus gyakran jutalmat kér a „szolgálatiért”.

A mágia rabság, befolyásolja az ember szabadságát. Akit befolyásol, az bátortalanná válik. Szánalmas toporgás a viselkedése, nem bizonyos, hogy istene megsegíti. A mágiára hajlamos mai embert fékezhetetlen bosszúvágy fűti. Az elkeseredett állapot, szerelmi féltékenység képes odáig fokozni az elvakultságot, hogy mágiával vesz elégtételt a sértett. Nem képes arra, hogy megbocsásson bárkinek, aki ellene vétett, pedig ez a keresztyén magatartás minden embertől elvárható, aki ismeri az Úr imádságát („Mi Atyánk...”). Ezért őrizkedjen az élő hitű ember a mágiától, még akkor is, ha akár a családjából vagy baráti köréből, a bizalmasai közül bárki erre ösztönöznék.

„A test cselekedete... varázslás, ellenségeskedés...” (Gal 5,19–20)

Szebeni Olivér

Különbség: van-nincs?

Azt hiszem, az egyházi hibák közül az egyik legnagyobb ma az, hogy a keresztyén fogyasztói magatartás látszólag oly kevésbé különbözik a körülöttünk lévő hitetlenekétől. Semmi sem jelzi jobban anyagias szemléletű szomszédainknak, hogy milyen keveset jelent számukra a hitünk, mint az, hogy mennyire nincs különbség épp azon a területen, amelyre anyagias szemléletű társadalmunk odaszentelte magát – az anyagi javak gyűjtése terén.

Donald Hay
keresztyén közgazdász

Egyetlen erő

2011-et írunk, odalett a 2010. év. Vajon az ember és a világ mit hagyott maga után? De tekintsünk 2011-re! Vajon mit hoz a jövő? Tekintsünk Magyarországra, ahol te és én élünk! Választások voltak, új kormánya van e kis hazánknak, új politikusi vannak, hogy e meggyötört népet, annak életét új reménységgel töltsék meg. A társadalom javát szolgáló törvényeket hoznak, amelyek igazságosabbak, mint az előzőek voltak. Dicséretes feladat. A közszolgálata tiszteletre méltó hivatás. De a politikusok, bármennyire tisztességesek is az indítékaik, csak egy bizonyos pontig tehetnek valamit. Amikor találkozunk országunk legmagasabb rangú választott tisztviselőivel személyesen vagy a médián keresztül látjuk, hogy e hatalmas embereknek mennyire korlátozott valójában a hatalmuk. Megígérnek dolgokat, próbálják átrendezni az országunkat a szebb jövő reményében. De nem képesek megváltoztatni az emberi szívet. Nem képesek meggyógyítani egy sebzett lelket. Nem képesek szeretetre fordítani a gyűlöletet. Nem képesek bűnbánatot, bűnbocsánatot, megbékélést, békességet hozni. Elszánták magukat, hogy megszüntetik a munkanélküliséget, amire borzasztóan nagy szükség van. Szükség van az egészségügy, az oktatás stb. reformjára. És ez mind jó. De át tudja-e formálni ezek bármelyike is az emberi szívet?

Hiszem, hogy egyetlen erő létezik ezen a szálnalmas bolygón, ami képes erre. Ez Jézus

Krisztus szeretetének ereje, azé a szereteté, amely legyőzi a bűnt, eltörli a szégyent, sebeket gyógyít be, ellenségeket békít ki, és végül az egész világot megváltoztatja, egyik életet a másik után. Megragadja a szívemet az a gondolat, hogy mindez az erő egy közösségben, gyülekezetben helyeződött el, amely Krisztus teste e földi életben. Itt születik meg az Isten országa, a világ jövője, és a mi országunké is. Isten egyházából, a gyülekezetekből, közösségekből árad ki Isten ereje az imádkozó hívők által. Innen indul ki a békeség, a jóság, a szeretet, az öröm, hogy megváltoztassa a gonosz, romlott világot. Fogjunk össze mindnyájan, és szánjuk oda magunkat Istennek, hogy Isten átforgató ereje Jézus Krisztus által nyilvánvaló legyen a világban 2011-ben.

Papp Ferenc

CONCERTO BUDAPEST és Gástonfilia
Magyar Nemzeti Múzeum
Családi koncertek Lakatos Györggyel és a Concerto Budapesttel

<p>2011. január 23. vasárnap 11.00 Aucasin és Nicolette Szerelm és tánc Közreműködnek: Heley László színművész, Keveházi Krisztina és Apáti Bence balettművészek</p>	<p>2011. február 13. vasárnap 11.00 Dido és Aeneas Boszorkányok és bűbáj Közreműködik: Nagy-Kálózy Eszter színművész Szabad Hangok énekegyüttes</p>
<p>2011. március 20. vasárnap 11.00 Csipkerózsika Pofon és alvás Közreműködik: Tenki Réka színművész</p>	<p>2011. április 3. vasárnap 11.00 Peer Gynt Álmok és kalandok Közreműködik: Máté Gábor színművész</p>

...az az izgalmas, ki ki hogyan jelenít meg egy erdőt, egy várkastélyt, egy szerelmes dalt, egy gonosz mostohát, egy vizen úszó hatlyút... ez vonatkozik az elhangzó szövegekre is. Shakespeare-től Weöres Sándorig, Máraitól az Andersen meséig, nem számítanak a korok, kirándulunk a csodák birodalmában...

... bárhogy is tagadnám, mindig előttem van Bernstein sorozata, a Hangverseny fiataloknak. Ez természetesen nagyképen hangzik, de leginkább én is mesélni szeretnék... A zenekart dirigálom, a közönséggel beszélgetek, játszom, rejtvényeket fejtek...

Lakatos György

Főtámogató: .....T...

Nem hasonlítható az ember semmihez

Mennyi vita s meddő okoskodás akarja eldönteni a hovatarozást.

Ha nézem a kisgyereket, aki még nem tud egyebet, csak mosolyogni, s tettetés nélkül zokogni, mását így sem találom, bárhol keresem a világon!

Előttem áll és lapozom a különleges albumot. Lábbal, szájjal festett alakok, tájak, csokrok, állatok. Hihetetlennek tűnik – oly szépek –, kéz nélkül alkotott festmények! Mire nem képes még a lélek?!

Alkotni, írni, olvasni; múltat, jövőt kutatni; önbébet gyógyítani; terveket készíteni; csillagot, vírust lencse alá venni; s a tudás vágjától emésztődni csak az ember tud.

Ha hozzá méltó rokont keresel, – ilyenre Ádám az Édenben sem lett –, akkor emeld szemedet az Égre fel, és mondd: „Atyám, ki a mennyben lakol, látogass meg, mert hiányzol!”

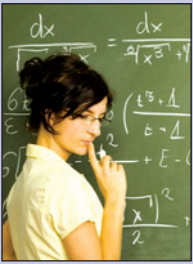
Nagy Ferenc

H I R D E T É S E K

♦ **Sürgősen eladó áron alul, beköltözhetően Pest megyében, Galgalyörkön 200 m²-es – több család számára is alkalmas – szinteltolósos, közművesített, 5 és fél szobás családi ház, egy fürdőszoba, kettő zuhanyzó, kettő WC, konyha, kamra. Gáz- és vegyes fűtésű. Földszinten terasz, emeleten loggia. Korszerű ablakok. Locsolásra ciszterna. Parkosított udvar, termő gyümölcsfákkal, szaletli, grillsütő, kemence, díszítő. Szép panoráma. Ár: 14,6 millió forint. Érdeklődni: 06 /20/ 7758596 (baptifon).**

Békehírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja ♦ Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök ♦ Felelős szerkesztő: Háló Gyula ♦ Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs ♦ ♦ ♦ Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. ♦ Telefon: 352-9707/199 ♦ Fax: 352-9993/103 ♦ E-mail: bekehírnok@baptist.hu ♦ www.bekehírnok.baptist.hu ♦ Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 ♦ A Békehírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 ♦ ♦ ♦ Kéziratot nem adunk vissza és nem örlünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. ♦ ♦ ♦ Nyomtatás: Mátyus Bt. ♦ Telefon: 29/367-945 ♦ Felelős vezető: Mátyus Gyula ♦ HU ISSN 0133-1256 ♦ HU ISSN 1588-0117 (on-line) ♦ Ára: 200 Ft

Mértan

Szeretek visszagondolni azokra a számtanórákra, amelyeken apró tárgyakkal számoltunk. Kis patikamérlegen mértük a fél dekát, aranyos kis rézmércékkel kerestük az almához illőt. Potyogott a földre a dió, a bab. Nem bántuk. Aztán csomót kötöttünk tízméteres madzagra, és elindultunk megmérni a távolságot. Útkereszteződéseken, templom előtt kicsit megálltunk. A szemünk is mért megtett és előtűnt álló utat. Kis dobozok rejtették a rőfösület szalagjait és hímezőfonalait, hogy ne csak araszt és singet mérjenek, hanem megtanulhassák az értékét is megbecsülni.

Dolgoztak, rakodtak, tettek-vettek, kértek, adtak és fizettek. Mozgalmas órák voltak.

Egyszer bibliaismeret-órán arról hallottak, hogy egy gazdag királyt megmért az Isten, és híjával volt. Ekkor kérdeztek a kis mérőtudósok, hogy „Mit mér az Isten?”

Születésemtől fogva a hit itálával növekedtem, soha nem jutott eszembe hasonló kérdés. De ők nem értették.

Egy kis függőönt készítettem, mindegyik kapott egyet, és mesélni kezdtem a házunk építéséről. Rakták a téglákat, emelkedett a fal, de közben mérték az „egyenest”, mert a fal elhajolhatott kifelé vagy befelé. Ha úgy hagyták volna, egyszer csak összeomlik a ház. Ez történt a gazdag király házával, maga alá temette őt is meg a birodalmát is.

Ezután beszélgettünk a dudorokról és a mélyedésekről, a rossz cselekedetokről és az elmulasztott jótettekről. Ezek az akarunktól függenek. Tehetjük a jót, és elronthatunk mindent.

Lógatták a mércét, gondolkodtak. Mérték. Megtalálták a maguk hiányait és dudorait. Ezek intették őket, hogy egyszer felelnünk kell az „építgetéseinkről”, mert mér az Isten.

A mély csend után felszabadultan játszottak a függőönttel, futkostak vele a folyosón.

A kérdésükre felelt az Isten.

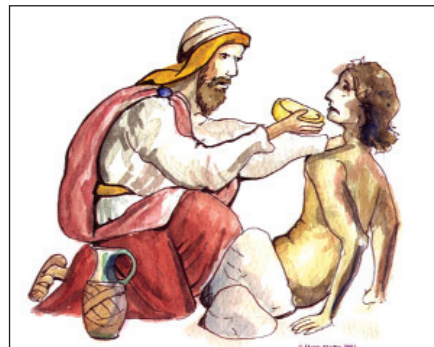
Frittmann Lászlóné

A legfontosabb felebarát: a szomszéd

Gyerekkorunktól kezdve végigkíséri életünket a tény, hogy mindig vannak szomszédaink. Kisgyermekként a szomszéd fiúval vagy lánnyal játszunk és veszünk össze; az iskolában padszomszédokkal ülünk együtt éveken át; a munkahelyünkön a szomszédos asztalnál ülnek vagy a szomszédos gépnél állnak legközelebbi munkatársaink; saját lakásunkat vagy házunkat is szomszédok veszik körül; szomszédos boltok között nyitjuk a magunkét... A szomszédok sokasága veszi körbe életünket mindig.

Ha megnézzük a héber eredeti kifejezést, a „*réa*” társat, néptársat jelent. Azt az embert, aki annak a népnek, közösségnek a tagja, amelynek én magam is.

Akik első ízben lefordították a héber Bibliát görög nyelvre, azoknak eszük ágában sem volt a „barát” szót alkalmazni, hanem helyette a „szomszédot” használták. A görög *plésziosz*, a latin *proximus*, a német *Nächste* (néhstő), az angol *neighbor* (nébör) mind egy jelentéskörből származó szavak. A szomszédot, a közelit, a hozzánk közel lévő embert jelenti mindegyik.

Jézus az irgalmas samaritánus példázatában kiterjeszti ezt a legközelebbi felelősséget minden találkozásra, minden segítségnyújtási alkalomra.

A szomszédoktól mára sokan eltávolodtak. Nem is gondolják, hogy a szomszéd is felebarát, akire ugyanúgy áll a parancs: Szeresd felebarátodat, mint magadat!

De hogyan tudnánk szeretni, ha nem is ismerjük őket, ha nincs is kapcsolatunk velük?

Ki a szomszédom?

A Példabeszédek könyve azt mondja:

Barátodat és apád barátját ne hagyd cserben! Ne menj testvéred házába, mikor bajban vagy! Többet ér a közeli szomszéd a távoli testvérnél. (Péld 27,10)

Isten igéje ráébreszt bennünket arra, hogy a fizikai közelség miatt a szomszédok azok, akikre legjobban számíthat az ember, és akik a legjobban számíthatnak ránk. A bibliai kor a szomszédot a rokonnal és a baráttal azonos értékű kapcsolatnak tartotta. Ugyanígy a szomszéd az, akihez fordulhatunk, ha épp egyetlen tojásra, egy villáskulcsra, egy segítő kézre, egy perc társaságra, a jókedv megosztására, pénzváltásra van szükségünk.

A szomszéd a szó fizikai értelmében a legközelebbi, a kikerülhetetlen felebarát. A legközelebbi jelentőségére utal Jézusnak az irgalmas samáriairól elmondott példázata.

A szomszédot éppen ezért igen nagy becsben kell tartani!

A jó szomszédságért tehát mindent meg kell tennünk! Ez olykor áldozattal, olykor lemondással, olykor türelemmel vagy épp tűréssel jár. De felmérhetetlen kincset jelent egy szomszédban lévő jó kapcsolat.

Szükségem van rá!

A szomszéd az, aki látja, hogy reggel hogyan lépünk ki otthonunk ajtaján, és hogyan érünk haza. Sok esetben elsőként látja új autónkat, ruhánkat. Szeme előtt változunk, nőnek fel gyermekeink. A szomszéd veszi észre leg hamarabb örömeinket, de bajainkat is: vidámabb a ház, vagy épp haragosan csöndes. Sok esetben még azt is tudja, ami a lakáson belül történik.

A szomszéd tehát egyszerre a legközelebbi felebarát és a legközvetlenebb kontrollszemély. Amennyiben előtte hiteles hívők vagyunk, akkor – kis túlzással – elmondhatjuk, alapvetően hiteles keresztényen életet folytatunk.

Így természetesen a szomszéd az, akihez el kell jutnia hitünk megvallásának: bizonyágtételünknek. A szomszéd az, akivel az elsők között kell megosztanunk a legnagyobb kincsünket: hitünket. Ő biztos tudni fogja, miről beszélünk: az életről vagy vallásos spekulációról.

Legyen tehát jó szomszédja a hívó ember a körülötte élőknek, hogy életéből erőt és reményt kapjanak embertársai! Legyen jó híre az utcában és a településen! Éljen azokért az emberekért, akik között él: érdeklődjön sorsuk felől, viselje gondjukat, osztozzon örömeinkben, ossza meg velük hitét és reményét! Bárcsak azt mondhatnák el a körülöttünk élő emberek: „Ismerek egy hús-vér szentet, itt él a szomszédomban!”

Háló Gyula